

בית המשפט המחוזי מרכז

16 דצמבר 2014

עת"מ 14-05-28440 לוי נ' ועדת המכסות

לפני כב' השופט אברהם יעקב - סג"נ

עשורה לוי

העותרת

נגד

1 ועדת המכסות שעל פי חוק תכנון משק החלב תשע"א-2011

המשיבה

2
3
4
5

נוכחים:

עו"ד יוסף אלברק ב"כ העותרת, העותרת
ב"כ המשיבה עו"ד תמר עיני ועו"ד הדס הולצשטיין תמיר

בית המשפט המחוזי מרכז

16 דצמבר 2014

עת"מ 28440-05-14 לוי נ' ועדת המכסות

פסק דין

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

זהו ערעור על החלטת ועדת ערר לפי סעיף 11 לחוק תכנון משק החלב אשר דנה בערר על ועדת המכסות לפי אותו חוק.
משק החלב ביקש להתייעל וניתנה אפשרות ליצרני חלב שייצרו כמויות קטנות של חלב, לפנות לוועדת המכסות, להודיע על הפסקת הייצור ולקבל פיצוי כספי.
אם הפניה נעשית עד 31.12.12, מחושב הפיצוי לפי מכסת בסיס רעיונית של כ-415,000 ליטר ייצור שנתי ולא לפי המכסה בפועל.
העותרת לא פנתה עד 31.12.12 ופנייתה הראשונה לוועדת המכסות הייתה בחודש יוני 2013.
יצוין, כי עד חודש אוגוסט 2013, הייתה המכסה שייכת לבעלה לשעבר ומאותו מועד, בעקבות הסדר הגירושין, עברה המכסה למערערת.
וועדת המכסות התכנסה פעמיים בעניינה של המערערת והחליטה שלא להאריך לה את המועד להגשת הבקשה מאחר וועדת המכסות קבעה שהמערערת ידעה על המועד להגשה וזאת מכיוון שהיו ביקורים אצלה במשק. הוועדה לא האמינה לטענת המערערת שהיא לא ידעה על קציבת המועד האמור.
המערערת טענה בפני הוועדה לנסיבות מיוחדות המצדיקות את טענתה להארכת המועד וגם טענה זו נדחתה. על החלטות אלה של ועדת המכסות ערערה המערערת בפני ועדת הערר.
וועדת הערר החליטה שבשלב עקרון השוויון, אין היא מאריכה את המועד והערר נדחה.
המערערת טוענת כי נפלו פגמים בהחלטת הרשות כמפורט בסעיפים 5 ו-6 לערעור.
מדובר בפגמים באשר לתאריך הדיון ומספר התיק ובנוסף טוענת המערערת שוועדת המכסות רשאית הייתה להחליט שהמערערת הייתה יצרנית חלב גם ביום 31.12.12. לטענת המערערת, וועדת

בית המשפט המחוזי מרכז

16 דצמבר 2014

עת"מ 28440-05-14 לוי נ' ועדת המכסות

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

ב"כ העותרת:

יואב ויתר לה ביוני 2013 ועד אז היא הייתה מוחזקת בזרועות של יואב.

עו"ד של ועדת המכסות:

בני זוג כאשר הזכויות של שניהם נרשמים במשק ואנו מקבלים בקשה לרשום את שניהם, אנו מבקשים את אישור זכויות על המשק ולכאורה יכולים לרשום את שני בני הזוג. במקרה הזה מי שהיה רשום על פי בקשה היה רק יואב לוי.

בסופו של דבר כדי למכור את המכסה היה צריך את אישורו של יואב אלא אם כן הוא היה מעביר אותה אליו. מה שנעשה בשנת 2012 זה בקשה לרישום המערערת לצד בעלה ואז התהליך נעשה.

ב"כ העותרת:

רק בשנת 2013 המשק עם הרפת עברו אליה. הפניה שלה לא מגיעה כיואב לוי אלא כעשורה לוי ורק אחרי שדנים בעניינה היא מכניסה את הטופס חתום על ידי יואב.

נכון שהמכסה רשומה על יואב ואין פניה אלא על ידי יואב ולכן כל הדיון של הארכת הזכויות היה צריך לשבת ולדון אחרת אין נפקות לוועדת הערר בסוגיית הארכת המועד.

ב"כ המשיבה:

אנחנו אומרים שרק ב-8/13 נרשמו זכויותיה כיצרנית. מתי היא פנתה? חודשיים לפני זה. היא חשבה שהיא יכולה לפנות כשהיא לא רשומה כיצרנית חלב והיא יודעת זאת ובכל זאת היא אמרה לא ידעתי, לאחרונה נודע לי, לא הייתי מודעת. אנחנו לא מאמינים לדבר הזה אבל היא אומרת זאת.

היא יכולה היתה לפנות ב-7/12, ב-1/12, ב-8/12 ולפי איזה סכומים? לפי 1/12 או לפי 12/12? היא ידעה את זה הכי מאוחר ב-7/12 כשהגיע אליה הנציג. ב-7/12 היא יכולה הייתה לפנות בדיוק כמו שפנתה ב-7/13 אלא שלפי הדברים שהיא אמרה לוועדה אפשר להבין שהיא חשבה שהיא תצליח להתייעל "לא רציתי לפרוש" אז היא בדקה את האפשרויות שלה.

הליך הגירושין היה ארוך ומייגע ובתקופה הזו היא אומרת אני החזקתי את הרפת, אני עשיתי את ההשקעות.

ב"כ העותרת:

המכסה נשארה על שם יואב עד שהוא חתם ואז העבירו את המכסה על שמה. הרפת מלכתחילה היא עבדה ופירנסה ונשארה לעבוד ולפרנס.

בית המשפט המחוזי מרכז

16 דצמבר 2014

עת"מ 14-05-28440 לוי נ' ועדת המכסות

- 1 המכסות ראתה במערערת יצרן לכל דבר ועניין ודנה בבקשתה למרות שהמכסה לא הועברה אליה
2 בשעה שהוגשה הבקשה, ביוני 2013.
3 אין בידי לקבל טענה זו מאחר והמערערת מציינת בדיון בפני הוועדה כי הייתה החלטה של בית
4 המשפט אשר העבירה אליה את ניהול הרפת. לכן, הוועדה ראתה בה כבעלת המכסה ולא משום
5 הנמקה אחרת.
6 בית המשפט הדן בערעור מינהלי צריך לבחון את סבירות ההחלטה המינהלית. אין הוא יכול לשים
7 את שיקול דעתו במקום שיקול דעתה של הרשות המינהלית. בהחלט ייתכן, שאילו הייתי אני צריך
8 להחליט אם להאריך את המועד למערערת להגיש את הבקשה, הייתה החלטתי שונה מהחלטת וועדת
9 המכסות ומהחלטת וועדת הערר אך לא זה העניין. בית המשפט צריך לבחון אם ההחלטה של הרשות
10 המינהלית היתה סבירה ונראה לי כי משהחליטה וועדת המכסות שאין היא מאמינה למערערת שלא
11 ידעה על קציבת המועד, הרי שהחלטה זו היא החלטה סבירה בנסיבות העניין כאשר וועדת המכסות
12 יודעת על ביקורים שנעשו על ידי פקדי הרשות אצל המערערת.
13 מכיוון שכך אני סבור שלא ניתן להתערב בהחלטת ועדת הערר ולכן אני דוחה את הערר.
14 אין צו להוצאות.
15
16
17 ניתן והודע היום כ"ד כסלו תשע"ה, 16/12/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם יעקב, שופט
סגן נשיא

18